

Η ΝΕΚΡΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΑΓΓΛΟΥ ΑΡΧΙΚΑΤΑΣΚΟΠΟΥ Τ. Ε. ΛΩΡΕΝΣ

Ο ΚΟΚΚΙΝΟΣ ΔΙΑΒΟΛΟΣ ΣΤΟ ΘΙΒΕΤ

Οι μυστηριώδεις θάνατοι ενός κινήματικου πράκτορος του «Ιντελίτζενς Σέρβις». Το «Λευκό Φάντασμα» της Έγγυς Ανατολής. Η νέα μεταμφώσις του κολλητήπου συνταγματάρχου Λώρενς. Η περιπέτειος ενός δημιουργού κι ανατρεπώς εκδικεού. Ο τραγικός θάνατος του κερπερέου Σώ. Ο Λώρενς κι' οι μάχοι μοναχοί του Θιέτ. κτλ. κτλ.

Η μυστηριώδης μαχαριά, ένα άεροπορικό δυστύχημα, μιὰ σφαίρα, ένα τραγικό ναυάγιο ή κι' απλώς μιὰ θανατηφόρος αφοσίωσις, αυτές είνε ή πολιτικοίλιες αφορμές που προκαλούν κάθε τόσο τον θάνατο του συνταγματάρχου Τόμας Έντοναρντ Λώρενς, του πιο μεγάλου και του πιο κινήματικου κατασκοπού της άγγλικής υπηρεσίας κατασκοπείας, του περιφημού «Ιντελίτζενς Σέρβις».

παύσαντος στους ύθαγενείς της Παλαιστήνης και της Αραβίας ως «Μ. Χουάι Γκόστ»: Το Λευκό Φάντασμα...

Από τότε δεν έγιναν πιά λόγος για τον μυστηριώδη κατάσκοπο. Σήμερα όμως, ένα άεροπορικό τηλεγράφημα από την Ιερή Λάσσα, την πόλη των μάγων μοναχών του Θιέτ, αναγγέλλει πάλι στον κόσμο την καινούργια νεκράνάστασις του συνταγματάρχου Λώρενς! Ο πολεμικός ανταποκριτής του «Προϊόντ Τεχνικόμου» της Νάγης, ο οποίος δουλεύον στην Άπω Ανατολή για να παρακολοθή τις Σινοαπανικές εχθροπραξίες κι' ο οποίος επιστρέφει τώρα στην Εδωάτη διασχίζοντας το άπροσπέλαστο Θιέτ, είχε την τύχη να συναντήση προσοχω με πρόσωπο με τον περιφημο μυστικό πρόκτορα και να παρωμαίνει μαζί του έπί τρεις ή μέρες σ' ένα από τα σονερινά μοναστήρια της Λάσσα!

Ο συνταγματάρχης Τ. Ε. Λώρενς, λοιπόν, δεν σκοτώθηκε κατά το περσινό άεροπορικό δυστύχημα στην Αίγυπτο; Όχι, μις βεβαιώνει ο Όλλανδός δημοσιογράφος. Ο μηχανικός Σώ δεν είχε τίποτα το κοινό με τον Άγγλο πρόκτορα, παρὰ μια καταλήκτικη ομοιότητα. Ήταν ένας από τους τρεις - τέσσερις σπείρες του, οι οποίοι παρωμαίζονται συγχρόνως στα πιο αντίθετα σημεία της Ανατολής, δημιουργώντας έτσι τον θρόνο του «Λευκού Φαντάσματος» και πέφτουν στα χέρια των εχθρών του, οι όποιοι δεν άρχισαν να καταλύθουν ότι ξεγελούσαν άκόμη μιὰ φορά από τον άσύλλητο κατάσκοπο.

Ο μυστηριώδης Λώρενς λοιπόν βράσκει σήμερα δολοφώντας στην Ιερή Λάσσα. Το περίεργο μάλιστα είναι ότι έτσι κάτω έχει δημιουργήσει πάλι έναν καινούργιο θρόνο. Οι ύθαγενείς κι' οι μοναχοί του Θιέτ τον έχουν επωνομαίσει «Κόκκινο Διάβολο», γιατί κατορθώνει πάντα να μπαίνει στα απλήσιαστα μοναστήρια τους κι' έναν ανεξήγητο τρόπο, φορόντας το κόκκινο και τρέχονό όσο τον προσηνώντων...

Ποίν όμως μιλήσουμε για την άπαικρη άποστολή του Άγγλου άρχικατασκοπού στο Θιέτ, όπου βασιλεύει ο Δαλάι-Λάμα, ο έπαικος Θεός, ή ενσάρκωσις δηλαδή του Βούδδα, καλό θα είνε να υπενθυμίσουμε με λίγα λόγια την εκπληκτική ζωή και τις συναρπαστικές περιπέτειες του συνταγματάρχου Λώρενς.

Ο Τόμας Έντοναρντ Λώρενς γεννήθηκε το 1885 σ' ένα Ίρλανδικό άγρόκτημα. Ύστερ' από μετρίες κι' άμυρίβολες σπουδές στο Πανεπιστήμιο της Όξφόρδης, φεύγει από το Λονδίνο την άνοιξη του 1907 και κατεβαίνει στη Συρία για να κάνει άρχαιολογικές ανασκαφές. Έχει πέρα, άντι να πραγματοποιήση τον σκοπό του ταξιδιού του, μελέτνια προσεκτικά το σιδηροδρομικό δίκτυο που είχαν εγκαταστήσει οι Γερμανοί προς την διεύθυνσις της Βαγδάτης και καταφεύγει κάποιον στην Αίγυπτο...

Όταν ξεσπάει ή πόλιμος, ο Λώρενς υπηρετούσε ως ύπολοχαγός

στην άγγλική χωροφυλακή υπηρεσία του Καίρου. Σιγά - σιγά, όμως, με την έξαιρετική έξισνάδα του και την τελεία γνώσις της ζωής των ύθαγενών προάγεται σ' άνωτέρους βαθμούς και γίνεται ο σύνδεσμος μεταξύ του στρατιωτικού διοικητού του, του συνταγματάρχου Μάξουελ και του βασιλέως της Κεϊζάρης. Αιτή ή καινούργια του θέσις τον κάνει άμέσως έναν από τους κορυφότερους μυστικούς πρόκτορας του «Ιντελίτζενς Σέρβις» στη Συρία.

Το 1916 με την συνδρομή ενός άλλου μυστηριώδους Άγγλου, του σιγ Ρόλαντ Στόρς, κάνει ένα άπόκρυφο ταξίδι ανάμεσα στις έπαναστατημένες φυλές των Αράβων. Ο διω Άγγλοι κατάσκοποι φορούν λογικά κλοπινοήλιος, άφινουν μαχαριά τα μαλλιά τους και τα γένεια τους, φθάνουν στο Ντζεντινί, καταφέρνουν ν' ανακατευθύν με τις εχθρικές φυλές και τέλος να τις κάνουν να έπαναστατήσουν κατά των Γερμανών. Το άποτέλεσμα; Γενική καταστροφή του σιδηροδρομικού δικτύου της Βαγδάτης!

Αιτή ή πρώτη έπιτυχία μεθάει τον τυροκομήτη Λώρενς. Φεύγει μόλις του για μιανένα ταξίδιο, τινάζει στον άέρα την τοιοκακή σιδηροδρομική γραμμή της Λαμασκού - Μόσκας και τα τραίνα με τα πολεμοφόδια και τέλος, με μιὰ όδη Βεδουίνων άμυαλωθεί ένα τοιοκακό λόχο από 90 στρατιώτες και τρεις αξιωματικούς! Περιστό είνε να προσθήση κανείς ότι οι Βεδουίνοι τους ξεπάστρωσαν όλους με τα μαχαριάνα τους...

Ο Λώρενς έπειτα άρχισε να καταστρέφει όλες τις τηλεφωνικές και τηλεγραφικές γραμμές για ν' αναγκάση τον εχθρό να μεταχειροσθή τον άσφύκτο και να σούλαιδάνη έτσι τα ρεθροηλεγραφημάτια του. Για τις εκπληκτικές αυτές ύπηρεσιες του γίνεται συνταγματάρχης κι' από τη στιγμή εκείνη άρχεται με πάθος στην ποταφή: κι' στις πιο επικίνδυνες περιπέτειες. Θέλει να δημιουργήση τέσσερις βασιλείς, τον Άδουλάι, τον Χουσεΐν, τον Άλι και τον Φεϊσάλ, και να δόση στον καθένα κι' από ένα βασίλειο μεγαλύτερο από τη Γαλλία, με την κατηγορηματική συμφωνία να ύπακούουν τωπλά στις διαταγές του!

Οι Γάλλοι κατάσκοποι όμως παρωμαίλλουν διαρκώς προσώματια στην πραγματικότητα του έξωφρενικού σχεδίου του κι' ο Λώρενς τότε έξω φρενών έπαναστατεί δολοφώντας την Έγγυς Ανατολή. Η Άγγλία τώρα άρχίζει να φοβάται τον καινούργιο μυστικό πρόκτορά της. Τον καλεί στο Λονδίνο ως μυστικοσύμβουλο στο ύποφυγείο των Αραβών, μιὰ ό Λώρενς δεν ύποφέρει την έμψηλή της μητροπόλεως. Νοσταλγει την Παλαιστήνη. Καταβάσσει στην έρεοπορία με τ' όνομα Σώ, έπειτα στα τάνες με τ' όνομα Ρός, γράφει ένα άπολογομικό διήλιό και γίνεται άφαντος! Ύστερ' από έξη μήνες κάνει την έμφάνισή του στο Αφγανιστάν. Ο Βασίλειος Άμανουλλά είνε, κατά την γνώσις του, ποτό φίλος των Γάλλων. Ξεσηκώνει, λοιπόν, μιὰ έπαναστασία εναντίον του και τον έδιορνώσει. Ο βασιλείς Άμανουλλά, που είχε μάθει τις προθέσεις του Άγγλου άρχικατασκοπού, είχε τοιοκαλλήσει στους δόκιμους της Καμπούλ δελεαστικές προσηυξίες με την ύπόσχεσις ότι θα έδιδε ένα μιθώδες ποσό σ' όποιον θα τό πήγαινε στ' άνάκτορα το κεφάλι του «Λευκού Φαντάσματος». Μιὰ ό Λώρενς δεν άνησυχησε καθόλου, γιατί είχε πιστώσει κι' άποσπομίνους φίλους άκόμη κι' ανάμεσα στους ύποφυγούς της Κυβερνήσεως του Αφγανιστάν!...

Ο συνταγματάρχης Λώρενς, με στολή Άραβος

Τον Φεβρουάριο του 1929, ο συνταγματάρχης Τ. Ε. Λώρενς άνακαλείται πάλι στο Λονδίνο. Τα εκπληκτικά κατορθώματά του στην Ανατολή έχουν προσηορτήσει την έξαιρετική πολιτική της Άγγλίας. Οι βουλευτά άνήσχοι ζητούν να περιορισθή πια ή τρέλλιή και ρυθολοκίνδυνος δραστηριότης του άρχικατασκοπού...

Μιὰ τερσάει λίγος καιρός ό μυστηριώδης συνταγματάρχης γίνεται πάλι άφαντος. Οι εχθροί του τον άναζητούν κι' άγονία και τέλος τον άνακαλύπτουν στη Μοσούλη και σέ λίγο κοντά στα τοιοκαπερσιικά σύνορα. Τι παρξένει σήμπτωσις! Έξείνες άκοιβός τις ήμέρες ή έπαναστατημένες φυλές των Κορδών εισβάλλουν στο τοιοκακό έδιοφος και συγχρόνως τρωθούν για την πρωτεύουσα της Περσίας. Η

Ο συνταγματάρχης Λώρενς, με στολή Άραβος

όνό χώρες τότε συμφωνούν να ξεντώσουν με κάθε τρόπο τον επικίνδυνο κατάσκοπο. Τόν Σεπτέμβριο του 1930 κατορθώνουν τέλος να συλλάβουν στην Ταορίδα τον συνταγματάρχη Λώρενς! Θράκιμος! Σε λίγο όμως κι' απογοητεύει. Πρόκειται για έναν ξένο, που έχει το ίδιο όνομα, και που μοιάζει καταπληκτικά με το «Λευκό Φάντασμα». Ο Λώρενς βρίσκεται στην καρδιά της Τουρκίας και ξεσηκώνει τους δεσφισιόδες κατά του Μουσταφά Κεμάλ: "Ένας ιερός πόλεμος είναι έτοιμος να ξεραγίη στη Μικρά Άσία!.. Η σύλληψη όμως των συνωμοτών της Μενεμένης ανατρέπει τα γεγονότα σχετικά του "Αγγλου τυχοδιώκτη. Ένας από τους συνωμότες, ο σείρης Έσσάντ, πριν πεθάνει άπνοια στην άγχονη προδρανή σε συνταρακτικές άποκαλύψεις:

— "Ο ύποπτος της αότης της ελιναστάσεως δεν είναι κανείς άλλος παρά ο συνταγματάρχης Λώρενς... Επιδιώκει την ανατροπή του Μουσταφά Κεμάλ, εξ αίτια της γαλλοφίλου πολιτικής του!..

Η άγγλική κυβέρνηση αναγκάζεται για τρίτη φορά να προσποιηθή ότι άποδοκιμάζει τις «επίλλες» του αρχικατασκοπού της και διατάσσει τον Λώρενς να... ξεφανωθεί στην Αίγυπτο. Το «Λευκό Φάντασμα» τότε παύνει από τί, βαρύνει ένα στρατιωτικό αεροπλάνο με τ' όνομα του μηχανικού Σο και φεύγει για την Αλεξάνδρεια... Στόν δρόμο όμως μια τρομακτική θέλλα παρεύρε το αεροπλάνο κι' ο μηχανικός Σο βρήκε έναν οίκετρο θάνατο στα κίματα της Μεσογείου!..

Από τότε δεν άκουσθηκε πάλι να γίνεται λόγος για τόν περίφημο μετακατασκοπό της "Ιντέλιτζενς Σέρβις". Όλος ο κόσμος πιστεύει ότι είχε πεθάνει κι' όλες η έφημερίδες του είχαν άφιερήσει μαζο-καλύψεις νεκρολόγιες. Μά το άρθροστο σήμερα τηλεγράφημα του "Όλλανδού ανταποκριτού, έξπασε σαν βόμβα στα έπονογεία τών "Ε. Ξωτειρών της Ερώπης. "Ο Λώρενς στή Θιβέτ! Τι έτοιμάει άραγε πάλι ο "Αγγλος αρχικατασκοπος;

Ο ίδιος ο μισθριώδης συνταγματάρχης άπεζάλει στον "Όλλανδο δημοσιογράφο ότι βρίσκεται στο Θιβέτ για να σπουδάσει την μεταηρωική μαγεία και τα έθληματα θανάτου του Λάμα... Η άλήθεια όμως είναι άλλη, όπως άπολογεί ο πολέμικος άνταρταριστής του "Ηρωϊκού Τυχευόζου" της Χαρης. "Ο Κόζιμος Λιάβλος" έτοιμάζει στο Θιβέτ ένα τρομερό δημοστυτικό πόλεμο κατά τών άναρρητήτων πρακτόρων της Μόσχας, οι όποιοι έξεγειρών διαρκώς τους "Ινδούς κατά τών "Αγγλων!..

Ο Λώρενς, λοιπόν, με τη νεκρανάστασι του μετετέλειο το πεδίο της μισθριώδους δράσεώς του από την Έγγυς Άνατολή στην καρδιά της Άσίας.

ΖΩΡΖ ΦΡΟΝΒΑΛ

Η ΒΑΣΚΑΝΙΑ ΤΟΥΣ ΔΙΑΦΟΡΟΥΣ ΛΑΟΥΣ

ΤΟ ΚΑΚΟ ΜΑΤΙ

Τι πιστεύουν οι διάφοροι λαοί για τη βασκανία. Ποιοι έχουν κακό μάτι. Τι έποτελέσματα του κακί ματι. Οι κοκκινωτρίχδες στην αρχαία Αίγυπτο, κτλ. κτλ.

Ο λαός, που πριν από την έπιστήμη, έκανε την παρατήρησι ότι θοραμένα άτομα είναι προκασμένα με βλέμμα μαγνητικό που έξασει παραδόξη γοητεία σ' εκείνον που θά κοιτάξουν, που έπροάξει τόν άνθρωπο, τόν «κατάζει». Αυτό είναι η έξορμένη βασκανία, που έπαιδα μισθριωδώς πάνω στους άνθρωπους και προκαλεί χίλια δυο κακά.

Ο λαός παραδέχεται ακόμα ότι είναι άρκετο το «κακό μάτι» για να κάνει έναν άνθρωπο, η ένα ζώο ύπνιστο, να άδυνατίσει, να άρροσθήσει, ακόμα και να πεθάνει σε λίγες μέρες, χωρίς κανένα φανερό αίτιο.

Όλοι οι λαοί της Ερώπης παραδέχονται τη βασκανία. Άκόμα κι' αυτά οι άγρια την φοβούνται πολύ.

Οι "Ινδοί της Αιερζής την άσέζουν «σαχαιτέν», δηλαδή δια-τηρία. Πιστεύουν ότι η λάσπη που βράζει από τα έξαιρετικώς ζωηρά ματια, μπορεί να προκαλέσει άσκαριο θάνατο.

Προς έξοφτερωσιν του «κακού ματιού» μεταχειρίζονται κι' οι άγριοι, όπως κι' οι πολιτισμένοι λαοί, διάφορα φάρμακα, τα όποια χρη-μοιών από τόν λαό του προοίου, που θέλουν να προφύλαξουν.

Και στα χωριά της Ελλάδος συνήθιζαν με τέτοια φάρμακα — «άβασκανιάρια» καθώς τα λένε — να προσ-αίξουν την ύγεια τών μισών παιδιών από το «κακό μάτι». Υπόκει άκόμα κι' η συνήθεια, όταν θανάτιζαν κανείς κανένα παιδί κι' όφαιον παιδί να το... φτύνει «για να μη βασκαδί».

Κρεμούν έπίσης στα μικρά «μονομάτια» σπόδα, κισροίτι και λιβάκι για το «κακό μάτι».

Στη νότιο Ιταλία πιστεύουν ότι ο άνθρωπος που έχει κακό μάτι είναι λιπόσαρκος, μικροσφό-στος, άρχος, με τα μάτια τών παρειών πεταμένα έξω, με τα μάτια δουλιωμένα μέσα στις κόγχες τους, αλλά καταστρόγγυλα και σπληνροβόλα, με μύτη πλακονισσική, χείλη λεπτά και γελαστά και βλέμμα διαπεραστικό.

Στη Νεάπολι της Ιταλίας παραδέχονται έπί-σης ότι ο βασκανος είναι πιο επικίνδυνος όταν φοράει πράσινα ματογυάλια.

Σε πολλά μέρη της Ελλάδος επικίνδυνος βασκανος θεωρείται ο αλλοθροφος, ο σωματός και ιδιότροπος, ο λιπόσαρκος, η εκείνος, που οι μάτια του έχουν χρώμα θαλασσοπράσινο, κοκκινωπές λάμψεις και κίτσια έμφρασι.

Στη Γερμανία οι άνθρωποι με τα θαυούλα και διαπεραστικά η κόκκινα, έσθισμένα μάτια, θεωρούνται έπίσης βασκανιοι.

Στην Ιουναία κακό μάτι είναι εκείνο που έχει άκαθόριστο η ξεσπορι-σμένο χρώμα.

Στο "Γεο της Γαλλίας θεωρούν βασκανους εκείνους που έπιζητούν άδικάτος την μόνουσι, που δεν μιλούν, παρά πολύ σπανίως και τότε πάλι με τραχίτητα, συνοδώνοντας τα λόγια τους με άτότομες χειρονο-μίες. Το βλέμμα τών ανθρώπων αυτών είναι διαπεραστικώτατο και δ-έκτατο και ζωντανά θαυό, ως τα μάτια της ψυχής του διηλύτου των.

Στην Τρανσυλβανία και στην Ογγαρία η δύναμις της βασκανίας άποδίδεται ίδιος στα άτμα, τών όποιων τα φρόδια ένώνονται στη φρε της μύτης.

Τέλος, ο βασκανος αναγνωρίζεται κι' από τα κόκκινα μαλλιά η τα γένια του. Οι κοκκινωτρίχδες είχαν πάντοτε κακή φήμη. Στην άρ-χαιο Αίγυπτο όταν σργαντόσε κανείς κροί - κροί στο δρόμο του κα-νένου κοκκινωτρίχη, είχε το δικαίωμα, από τούς νόμους της πολιτείας, να τόν... σπάση στο ζέλο! Κι' αν ο δυστυχής κοκκινωτρίχης έφερνε έντίστασι, έδικαζόταν και έταμοφότο με πρόστιμο και φυλάκισι.

Άλλά και στην Κίνα και στη Σκωτία και στη Τουρκία η κόκκινη τριχα είναι πολύ άντιπαθητική.

Οι Χριστιανοί έπίσης άναπαριστούν τόν Ιουδα τόν Ισακιοτή με προξενική γενειάδα.

Ίδου σχετικώς και δυο χαρακτηρισ-τικές παροιμίες της "Ιρλανδίας :

«Μην μπαινεις ποτε ανάμεσα από θράχο κι' από κοκκινωτρίχη άνθρωπο».

«Μακριά από πυρκαϊά κι' από μάτια κοκκινωτρίχη».

Είνε γνωστό έπίσης και το έλληνικό δίστιχο :

«Κόκκινα γένια, μάτια γαλανά δοχείο του Διαδόλου, ψυχή του Σατανά!»

ΤΑ ΠΡΑΙΟΤΕΡΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΩΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ ΜΑΣ

ΑΝΤΙΛΑΛΟΣ

Θιμάκια κάποιος άνοιξης, βραδείς μερολοισμένες σε μι' άσρη τών φηλαίωνών, που σιγαγιε ζωρά μου... — Ήταν ή μέρες του παλιού, ζωροή ή εδύχισμένες τη νύχτη είχα στα μάγουλα, το γέλιο στην καρδιά μου —

Βρίσκαμε πάντα πρόσχωρο, και δροσερο τ' άγρει και τη βραδεία γλυκειά, γλυκειά, και πάντα ένδριεμμένη και νούθωμε, σαν τρομερά, έσώγαμε το χροί κάμιστε φίλοι πιο πολύ, παρά έξοτειμένιοι.

Γλυκά, γλυκά, μιάς τίγρης, το ήμερο σποτάδι και ή ψυχή μας της χαράς φοροούσε τ' άλλα δώρα της έντιχίας μας, γλυκά, μιάς πλάνουε το χάδι κι' ή φορισμένη του σπυτιού, πάντα περοούσε ή όρα.

"Αχ! και θιμάκια... στη φωτιά, βροσκόμιον του πολέμου κι' ήταν μια μέρα ποροή, βολή, σκοτεινισμένη που διάβασα στής μάνας μου το γράμμα: — Μάθε γιέ μου πως ή Άννοίλα της Βεργούδς έπέθανε ή καιμηνι.

Σβύστη το φώς μου... Η έσρημά, ή άγρια και ξένη ώρα πολλή το θέλιο μου, μικρά άντιλαλοδσε και κεί στη γη του δλεφου, την πολυαικομένη το αώνιο πένθος το θαυό, ή καρδούλα μου φοροούσε...

Και τώρα... Η νύχτη μου έφυγε, η καρδιά μου δε γελάει στην ίδια άσρη κάποτε στέκω, στα (ψηλαίωνα) κι' έναν άντιλαλο μεροή, άνω να μο- (λογή) και από κείνα τα παλιά, έντυγμένα (χρόνια).

